

A TAKIMI

İz Sürmeyi Öğreniyor

Gülten Dayıoğlu 1935 yılında Kütahya'nın Emet ilçesinde doğdu. Öğreniminin bir bölümünü Anadolu'nun çeşitli yerlerinde yaptı. İstanbul'da Atatürk Kız Lisesi'ni bitirdi. Bir süre İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde okudu. Dışarıdan sınavlara girerek ilkokul öğretmeni oldu. 1977 yılında bu görevinden ayrıldı. Romanlar, öyküler, radyo ve televizyon oyunları yazdı. Yurtdışındaki işçi çocuklarının eğitim sorunları ile ülkemizdeki ilköğretim düzenini irdeleyen araştırmalar yaptı. Halen yoğun biçimde yazmayı sürdüren Gülten Dayıoğlu'nun yayımlanmış kitaplarından bazıları şunlardır: *Fadış, Dört Kardeřtiler, Yurdumu Özledim, Suna'nın Serçeleri, Ben Büyüyünce, Dünya Çocukların Olsa, Akıllı Pireler, Işın Çağı İnsanları, Ölümsüz Ece, Kaf Dağı'nın Ardına Yolculuk, Leylek Karda Kaldı, Kırmızı Bisiklet, Okyanuslar Ötesine Yolculuk, Kenya'ya Yolculuk, Mısır'a Yolculuk, Meksika'ya Yolculuk, Yeřil Kiraz, Yeřil Kiraz 2, Yada'nın Gizilgücü, Mo'nun Gizemi, Mo'nun Gizemi 2-Otran, Yanardağın Yankısı, Ece ile Yüce 1, Ece ile Yüce 2, Ece ile Yüce 3, Ece ile Yüce 4, Ece ile Yüce 5, İz sürücü Köpekler 1- A Takımı Doğuyor, İz Sürücü Köpekler 2- A Takımı İz Sürmeyi Öğreniyor.*

Berk Öztürk (1988, İstanbul) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim bölümü mezunu. Uzun süredir illüstrasyon yapmasına rağmen son yıllarda çocuk kitabı resimlemeye ağırlık vererek pek çok çocuk kitabı resimledi ve resimlemeye devam ediyor.

İZ SÜRÜCÜ
KÖPEKLER
2

GÜLTEN DAYIOĞLU

A TAKIMI

İz Sürmeyi Öğreniyor

Resimleyen
Berk Öztürk

YAPI KREDİ YAYINLARI

Eğitmenimiz bana ÇOKBİLMİŞ diyor. Sanırım genelde ilk doğan yavrulara böyle diyorlarmıŐ. 🐾

🐾 CILIZ kardeŐimin adını ben koydum. Ama eğitmen ona K diyor. Bense onu CILIZIM diye ağırmaktan vazgemiyorum.

SAKAR kardeşimizin adını, onun sakar davranıŐlarından esinlenerek eğitmenimiz koymuŐ.

Kız kardeşlerimizden birinin adı SÜSLÜ. Çünkü tüyleri siyah üstüne iri sarı beneklerle bezenmiŐ. Biraz annemizi andırıyor. 🐾

🎾 Bir de OBUR kardeŐimiz var. Kendi mamasını çabucak yalayıp yutuyor. Sonra bizlerin mama kaplarına yanaŐıyor.

Diğer kız kardeşimizin adı da GÖZLÜKLÜ. Gerçekten de gözlerinin çevresinde sarı tüylerden oluşma birer halka var.

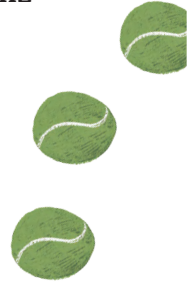

İçimizden birinin kuyruğu kapkara. Fakat doğuştan bu kuyruğun ucunda bir tutam sapsarı tüy var. Suluboya fırçası gibi... Eğitimimiz daha ilk günlerden ona SAMUR KUYRUK demeye başladı.

Kardeşlerimizden birinin sağ kulağı kara, diğeri ise sapsarı tüylerle kaplı. Ona da SARI KULAK diyorlar.

Bu kardeşimizin postu simsiyah. Sadece karnında beyaz tüyler var. Aynı babamız gibi. Eğitimimiz ona derslerde hep KARABEY diye sesleniyor.

Çokbilmiş Dostunuzu Hatırladınız mı?

Çok sevgili köpek dostu çocuklar,

Beni anımsadınız mı? A Takımı köpeklerinden M10. Öteki adımla beni belki daha kolay tanırırsınız; Çokbilmiş dostunuz. Sizlerle ilk kitapta tanışmıştık. Peki, komik kardeşim Cılızım'ı hatırlayabildiniz mi? Silivri'deki özel köpek okulunu ve orada dokuz kardeşimle birlikte yaşadığımız serüvenleri? Hele hele eğitim alanlarındaki gülünç ya da acıklı hallerimizi unutmadınız değil mi?

Yeni kitapta yeniden sizlerle buluşmak beni öylesine sevindirdi ki! Gökyüzündeki uçurtmalar gibi havalanıp bulutlara karışacak gibi oldum.

Biliyor musunuz, eğitimimizin ikinci bölümü bitmek üzere. Sonra diğer eğitim alanlarında çalışmaya başlayacağız. Yani daha zor durumlarla baş etmeyi öğreneceğiz bu dönemde. Ana babamız gibi artık bizler de yetişkin hale geldik. Cılızım bile pek yakışıklı bir delikanlı köpek oldu.

Ama sanırım o, bizlerle birlikte bir üst bölümde eğitime katılamayacak. Eğitimcilerin konuşmalarından anlıyorum bu acı gerçeği. Ona neler olduğunu ileride birer birer anlatacağım sizlere. Önce okulumuzda yaşanan bir olayı unutmadan aktarmak istiyorum. Çünkü bu olay daha dün yaşandı.

Eğitim aralarında tuvalet bahanesiyle ben de kaplumbağa dostumuzla buluşmaya başladım. Onunla arkadaşlık etmek çok hoşuma gidiyor. Onun edindiğim pek çok bilgi, gen belleklerimde bile yok. Annem, “Yeni yeni bilgilerle belleğini beslersen, hayatta çok mutlu ve başarılı bir köpek olabilirsin” diyor. Ben de bu nedenle sürekli olarak göz, kulak, sezgi kesilip çevremde olup bitenleri algılamaya, öğrenmeye çalışıyorum.

Bir gün, eğitim arasında verilen dinlenme saatinde yine kaplumbağa dostumla buluştum. Ona giderken iki kardeşim daha peşime takıldı. Kaplumbağa bizleri görünce pek sevindi. Aslında ben onun yanından hiç ayrılmak istemiyordum. Çünkü o, dünya, insanlar ve öteki canlılarla ilgili öylesine şaşırtıcı öyküler anlatıyor ki!.. Kardeşlerim de onu dinlemeyi pek seviyorlar.

Dün kaplumbağa dostumuzun anlattıklarını dinlerken, birden çevreye tüylerimizi ürperten bir kadın çığlığı yayıldı. Hepimiz irkildik.

Kaplumbağa hemen bize şu açıklamayı yaptı:

“Korkmayın. Bu çığlık acı çeken birinden değil, sevinen bir kadından geliyor. İnsanlar sevinince, üzülünce, korkunca böyle çığlıklar atıyorlar. Ben artık çığlıkların anlamını çözdüm.”

Kulaklarımızı dikip ötede olup bitenleri algılamaya yoğunlaştık.

Öğrendiklerimiz sizleri üzmesin diye, öncelikle olayın mutlu sonla bittiğini belirtmeliyim.

Köpeğini Arayan Kadının Başından Geçenler

Yaşlı bir kadın, Silivri’de eski bir mahallede yaşıyor-
muş. Köpeğinden başka kimsesi kalmamış. O köpeği
kendisine, ölmeden önce eşi armağan etmiş. “Yalnız
kaldığında sana can yoldaşı olur” demiş.

Köpek, soylu bir İngiliz köpeğiymiş. Kadın bu
minik yavruyu sevgiyle büyütmüş. Ona SES
adını vermiş. Çokluk adını söylemez, oğ-
lum diye seslenirmiş. Köpekle birbirlerine
ana oğul gibi bağlanmışlar.

Ne var ki, gün gelmiş, bu yaşlı hanım
kötü bir hastalığa tutulmuş. Silivri’deki
doktorlar kendisine durumunu anla-
tıp İstanbul’da bir hastaneye gitmesi

gerektiğini söylemişler. Ama kadın sırf köpeğinden ayrılmamak için birkaç ay, doktorların bu önerisine kulak asmamış. Daha da kötüleşmeye başlayınca İstanbul'daki hastaneye gitmeye karar vermiş. Giderken sevgili köpeğini komşusuna bırakmış.

Köpek zaten onlara alışıkmiş. Böylece kadın altı ay İstanbul'daki hastanede bakıma alınmış. Hastalığı iyileşince doktorlar evine dönebileceğini söylemişler. Kadın sevinçle Silivri'ye dönmüş. Evinin kapısını açmadan komşuya gitmiş. Köpeğine kavuşmak için sabırsızlanıyormuş. Ama gel gör ki komşunun evi bomboşmuş. Çünkü komşusu oradan taşınmak zorunda kalmış. Eski ev yıkılıp yerine yeni bina yapılacakmış.

Yaşlı kadın öteki komşusunun kapısını çalmış. Köpeğinin, Silivri kırsalında kurulmuş olan köpek eğitim okuluna bırakıldığını öğrenmiş. Eşyalarını evinin girişine bıraktığı gibi yol yorgunluğuna aldırmadan, Silivri kırsalındaki köpek eğitim okulunu aramaya çıkmış. Minibüs kendisini yol kavşağında bırakırken sürücü eliyle bizim okulu göstermiş.

“Okulun yakınından minibüs geçmiyor. Oraya kadar yürümen gerekiyor. Bunu yapabilecek misin teyze?” diye sormuş.

Kadın, “Oraya, kestirmeden giderim” diyerek tarlalara dalmış, toprağa bata çıka bizim okula ulaşmış. Bitkin haldeymiş. Güvenlik önce onu içeri almamış. O sırada okul sahipleri karşıdan kadını görmüşler. Onu içeri buyur edip derdini dinlemişler. Kendini toparlaması için su içirip iskemleye oturtmuşlar.

Okul yöneticisi, kadının tarif ettiği köpeği hemen hatırlamış. Konuk köpeklerin barındırıldığı bölüme gidip onu bulmuş. İri bir köpek olan Ses, zaten kadın okulun bahçe kapısına ulaştığından beri çıldırmış gibi havlayıp duruyormuş. Onun havlayışlarını bizler bile işitiyorduk. Doğrusu ya, bizler de heyecanlanıp havlamaya başladık hep bir ağızdan.

Eğitmenimiz tuvalet bahçesine geldi. Bizleri yuvamıza götürüp üstümüze kapıyı kapattı. Ondan sonra gelişen olayları annem bize aktardı:

Konuk köpeklerin barındırıldığı bölümün kapısı açılır açılmaz Ses ok gibi fırlayıp koşmaya başlamış. Soluk soluğa gelip yaşlı kadına ulaşmış. İki ayağının üzerine dikilerek ön ayaklarını kadının omuzlarına dayamış. Bu arada durmadan kadının yüzünü, ellerini yalıyormuş.